

Revista Grupului Școlar

¹ *"Voievodul Mircea"*

Noi, dar altfel ...

Nr. 3/2010

Decembrie 2010 – Ianuarie 2011

Lectura și liceenii zilelor noastre.

Le théâtre dans la
classe de fle.

Șărbătoarea Sfântului Ioan Botezătorul.

Corpul uman.

Dezvoltarea durabilă.

Tie, Omule.

Albastru, Galben, Verde.

20 Things everyone
should know.

Anul internațional al voluntariatului

Despre vise.

Tendințele anului 2011

Comenius 2010 – mobilitati individuale.

Our history through
painting.

www.LVM-IGV.ro

Lectura și liceenii zilelor noastre

– Quo vadis ?

Motto: “ Carte frumoasă, cinstei cui te-ai scris
Încet gândită, gingaș cumpănită,
Ești ca o floare, anume înflorită
În mâinile mele care te-au deschis.”

Despre carte și importanța lecturii
Cartea este comoară fără preț, în care unii își adună cele mai frumoase gânduri, ca alții să le poată folosi în voie. “Cartea reflectă ca o oglindă lungul șir de secole al vieții omenirii, istoria luptei sale pentru existență, pentru un viitor mai luminos, suferințele, bucuriile, înfrângerile și biruințele sale toate. Cartea ne este prieten credincios de nădejde.”

Cartea este învățătorul care te conduce la bine, te face să te bucuri, să râzi și să plângi. Ea îți oferă posibilitatea să te oprești mai multă vreme asupra unui pasaj, să te întorci la altul pe lângă care ai trecut în grabă, dar la care simți nevoia să revii, să meditezi îndelung în timpul lecturii și după ce ai terminat-o, să reiei cartea oricând dorești.

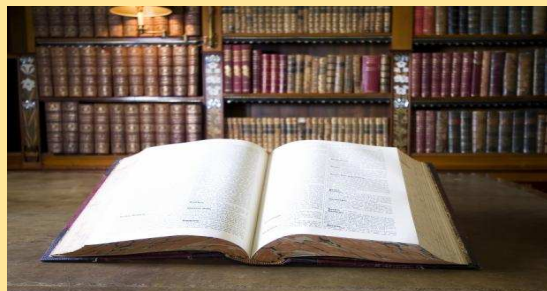
O carte te trimite la alte cărți și toate împreună formează baza trainică a culturii noastre. Toate celelalte mijloace de răspândire a cunoștințelor rămân subordonate cărții și subordonate vor rămâne oricât de mult se vor înmulți și perfecționa procedeele lor tehnice.

Literatura nu are însă o simplă valoare documentară, ci dezvăluind sentimentele și gândurile oamenilor, reacțiile lor sufletești în cele mai variate situații, are o mare importanță social-educativă. Creația artistică, fiind strâns legată de experiența de viață a artistului, exprimând atitudinea creatorului ei față de problemele sociale pe care le abordează, determină o cunoaștere activă a realității, contribuie la formarea și orientarea concepțiilor cititorului despre societate. Culoarea puternic emoțională a cunoașterii realității prin intermediul operei de artă îi mărește forța educativă, cu atât mai mult în școală, unde particularitățile psihice ale vârstei îi

fac pe elevi deosebit de sensibili la acest mod de cunoaștere.

Există factori care determină lectura elevilor : particularitățile de vârstă și psihice, preferințele lor, climatul familial, care pot transforma lectura într-o necesitate, o *foame de carte*, o delectare sau nu. Când gustul pentru lectură, cultul pentru carte s-au format din primii ani de școală, aceasta rămâne pentru toată viața o obișnuință utilă.

Gustul pentru citit nu vine de la sine, ci se formează printr-o muncă a factorilor educaționali (familia și școala), o muncă caracterizată prin răbdare, perseverență, continuitate, voință. La vârsta preșcolară, atât familia, cât și grădinița, depun eforturi pentru a influența universul copilăriei prin basme, povești și poezii. Această muncă este situată la nivelul superior, în primele clase ale școlii. Perioada de formare a gustului pentru citit coincide cu cea când se pun bazele acestuia, cu ciclul I-IV. Elevului mic trebuie să i se trezească curiozitatea și spre alte lecturi, să i se cultive interesul spre cunoaștere.

Lectura necesită nu numai îndrumare, ci și control. Sondajul în lectura particulară trebuie să constituie o cerință obligatorie, manifestată în cadrul verificării cunoștințelor elevilor și în fiecare lecție. Lecturile parcurse de elevi date ca teme (de exemplu, lectura literară a operelor studiate în fragmente), prezintă importanță și din punctul de vedere al tehnicii cititului : exactitate, claritate, nuanțare – necesare pentru întregirea cunoștințelor transmise la clasă.

Dar problema cea mai gravă este următoarea : ce se întâmplă atunci când întâlnim cazuri pe care le-aș numi grave când un elev nu citește aproape de loc sau nu a citit nicio carte în viața lui ? Oare care este fenomenul în sine care se propagă și care transformă lectura într-un

Cred că la această întrebare pot fi date mai multe răspunsuri sau doar unul singur cu mai multe explicații adiționale. Este vorba despre tehnica modernă, despre evoluția și progresul tehnologic care înlocuiește deplorabil lectura cu alte *surogate* le-aș numi – internetul, televizorul și așa include aici și telefonul mobil și derivatele acestuia. Nu trebuie să înțelegem că sunt împotriva acestui progres, din contră, mi se par toate acestea realizări colosale, fabuloase, chiar indispensabile pentru lumea în care trăim. Dar pe de altă parte mă întreb unde se mai găsește la tinerii liceeni deliciul acela al citirii unei cărți, al răsfoirii unor pagini, parfumul acela unic al filelor de carte îngalbenite de trecerea timpurilor, al prafului scuturat de pe o carte găsită într-un cufăr vechi...

S-ar spune că sunt melancolică, nostalgică, și o persoană învechită. Desigur, în mare parte chiar așa este. Am trăit în perioada comunistă când timpul ni-l ocupam cu lectura la lumina lămpii atunci când totul era dat pe « cartelă ». Doamne, și ce de cărți mai citeam, și cât de mult îmi imaginam tot ce lecturam: personaje, decoruri, acțiuni, secvențe memorabile! Era o lume de basm, pe care încă o port în suflet, o lume curată, lipsită de imagini, limbaj și gesturi obscene. Era lumea copilăriei pe care am lăsat-o să se prelungească până tarziu când poate ni se impunea și nouă să o facem.

Și lumea de atunci nu avea aproape nimic în comun cu cea de acum unde planează lipsa de respect pentru un cadru didactic, neputința unei exprimări coerente, fluente în cazul unei examinări la oral sau chiar la un examen, gesturile și limbajul violent, incapacitatea sau mai bine zis handicapul de a spune cine ești, care este menirea ta și către ce te îndrepti.

Care sunt vinovații pentru acest haos în mintea și comportamentul liceenilor fără lectură? Indiscutabil societatea românească, mass-media care nu promovează decât emisiuni de proastă factură, scandaluri de toate tipurile, manele și tot felul de subiecte care nu fac altceva decât să îi atragă pe tineri în capcană și să-i îndepărteze de la lucrurile simple, care aduc deliciul vieții. Și ne mai întrebăm de suntem o țară de analfabeți? Avem răspunsuri multiple la aceste întrebări. Și alți vinovați sunt părinții care nu împun elevilor lectura, care nu-l monitorizează atunci când intră pe internet și dau un copy paste la un rezumat în loc să parcurgă cartea respectivă.

Ce putem face cu această generație copy paste? Personal, îi constring să citească având certitudinea că poate pofta vine mancând și ca vreodată vor spune: este primul roman pe care l-am citit în viața mea și chiar mi-a plăcut. Sunt cu adevărat melancolică, nu-i așa?

Le théâtre dans la classe de fle.

Dans la période que nous vivons pleinement et qui est sans doute l'une des plus troubles et agitée, on constate sans grande difficulté que l'intérêt des apprentis pour la lecture a tellement baissé, de sorte que cette chose est devenue même alarmante. Le théâtre n'est plus un point d'attraction, il est comme une chose qui suppose du temps, de l'effort et de l'attention et d'autres choses pourraient le remplacer sans trop de peine.

Une classe de littérature de spécialité et de théâtre dans notre cas concret a le rôle d'offrir aux étudiants de découvrir le théâtre de plusieurs points de vue. Les professeurs ont le devoir de trouver parmi les élèves ceux qui ont des habiletés et puis les apprendre à lire et puis à écrire. Les méthodes les plus adéquates constituent un apport considérable dans la démarche assidue d'attirer les élèves vers le théâtre. Pour en parvenir, les professeurs doivent renoncer aux méthodes désuètes quand on introduit un morceau de papier

que la lecture soit « cool », si elle est faite avec passion, intérêt et but bien précisé. Les professeurs ne doivent pas imposer une certaine pièce de théâtre, un certain personnage, caractère, prototype, modèle, mais ils doivent les diriger pour qu'ils trouvent le leur. Mais si nous réussissons d'apporter au moins une toute petite étincelle dans la classe et pouvoir utiliser leur cerveau en high-tech gadget d'apprentissage, nous pouvons nous appeler nous-même des gagnants.

La pratique du théâtre permet aux élèves de vivre la langue, c'est-à-dire d'entrer dans la peau d'un personnage. On peut apprendre par cœur quelques bons vers, certes, mais l'idée essentielle est de travailler les mots : bien prononcer, s'exprimer par gestes accompagnés de mots spécifiques, et ainsi de suite. On apprend que le théâtre imite la vie - et vice-versa.

La pratique du théâtre en classe est assez populaire dans les établissements scolaires, pour les étudiants de toutes les âges et de tous les niveaux. Même si la langue de l'hexagone pourrait sembler difficile pour quelques-uns des apprentis, ils sont très enthousiastes quand ils jouent des pièces de théâtre en français : ils commencent à aimer cette langue étrangère et cet amour leur facilite les choses.

L'apprentissage du théâtre a plusieurs rôles qui ont le but d'approcher l'élève à la langue française et en même temps à approfondir un autre côté de la lecture et de la documentation. Les étudiants ne se rendent pas compte qu'ils apprennent la grammaire et le vocabulaire. Au fur et à mesure que les apprentis lisent, étudient, s'approchent d'une pièce de théâtre, ils ne se rendent pas compte qu'ils apprennent la grammaire et le vocabulaire. C'est un apprentissage moins académique et donc mieux accepté.

Le théâtre a aussi un rôle désinhibiteur : il permet aux étudiants une autre approche de leur groupe. Ils apprennent plus vite à se connaître et ont donc moins de réticence à parler dans une langue qui n'est pas la leur.

Il a aussi un rôle ludique : les élèves « jouent » le français au lieu de l'apprendre. C'est une façon de s'enrichir tout en s'amusant. Même les étudiants les plus timides doivent parler devant le public de la classe. Quand ils font un

exposé, ils paraissent souvent mal à l'aise ; quand ils jouent, surtout des pièces comiques, ils sont plus détendus. Cette participation les aide peu à peu à se libérer de leur timidité.

Les textes du théâtre aident à développer l'expression orale des apprenants et les entraînent à connaître la culture et la littérature françaises. La langue est outil de communication, le théâtre est communication ouverte. L'association est

donc facile, rapide et logiquement juste. Le théâtre a toute sa place dans l'enseignement d'une langue, tout comme dans son apprentissage, même si c'est à un autre niveau. En les apprenants s'ils y trouvent à leur tour un espace d'expression. L'utilité de la pratique théâtrale est donc multiple : représentation d'une situation faisant appel à des actes de paroles spécifiques ; expression orale différente car en contexte et plus libre ; enfin, comme projet de groupe, le théâtre permet l'implication de tous ses membres à différents niveaux (interprétation, mise en scène, décor...).

Le théâtre a d'abord un rôle d'apprentissage. Les étudiants ne se rendent pas compte qu'ils apprennent la grammaire et le vocabulaire. C'est un apprentissage moins académique et donc mieux accepté.

Le théâtre a aussi un rôle désinhibiteur : il permet aux étudiants une autre approche de leur groupe. Ils apprennent plus vite à se connaître et ont donc moins de réticence à parler dans une langue qui n'est pas la leur. Ce qui leur donnera ensuite une certaine assurance à l'heure d'une communication en situation réelle.

Il y a enfin un rôle ludique : les élèves « jouent » le français au lieu de l'apprendre. C'est une façon de s'enrichir tout en s'amusant. Même les étudiants les plus timides doivent parler devant le public de la classe. Quand ils font un exposé, ils paraissent souvent mal à l'aise ; quand ils jouent, surtout des pièces comiques, ils sont plus détendus. Cette participation les aide peu à peu à se libérer de leur timidité.

professeurs croient cette chose comme véridique, la lutte est perdue. Les jeunes ressentent le besoin
En conclusion le théâtre en classe de fle pourrait offrir plusieurs avantages aux professeurs et aux apprentis en égale mesure et de cette façon les résultats seraient des plus réussis. Encourageons les apprentis a jouer du théâtre pour les approcher du français et de l'acte pédagogique!

Prof.. Zamfirescu Raluca

Sărbătoarea Sfântului Ioan Botezătorul.

În fiecare an, pe 7 ianuarie, sărbătorim Soborul Sfântului Ioan Botezătorul, zi în care îl cinștim pe cel care l-a botezat pe Hristos în Iordan. Sfântul Ioan Botezătorul s-a născut în cetatea Orini, în familia preotului Zaharia. Elisabeta, mama sa, era descendentă a seminției lui Aaron. Nasterea prorocului Ioan s-a petrecut cu șase luni înaintea nașterii lui Iisus. Nasterea sa a fost vestită de către îngerul Gavriil lui Zaharia, în timp ce acesta slujea la templu. Pentru că nu va da crezare celor vestite de îngerul Gavriil, Zaharia va rămâne mut până la punerea numelui fiului său.

Biserica a închinat lui Ioan șase sărbători: zămislirea lui (23 septembrie), nașterea (24 iunie), soborul lui (7 ianuarie), tăierea capului (29 august), prima și a doua aflare a capului lui (24 februarie) și a treia aflare a capului sau (25 mai).

Din Evanghelia după Marcu, aflăm că Sfântul Ioan Botezătorul era îmbrăcat în haină din păr de cămilă, încins cu o curea de piele și că se hrănea

cu lăcuste și miere sălbatică.

Din Evanghelia cunoaștem că Irod, la un ospăț prilejuit de sărbătorirea zilei de naștere, a tăiat capul Sfântului Ioan Botezătorul, la cererea Irodiadei. În acea vreme, Sfântul Ioan era interzicând în castelul lui Irod de la Maherus. Ioan îl mustrase pe Irod pentru traiul lui nelegiuit cu Irodiada, care era soția fratelui său. În ura ei de moarte, Irodiada a sfătuit-o pe Salomeea, fiica ei, care dansase și plăcuse oaspeților și îndeosebi lui Irod, să ceară de la acesta capul Botezătorului ca răsplătă

Gabriela Focseneanu
Clasa a X-a C

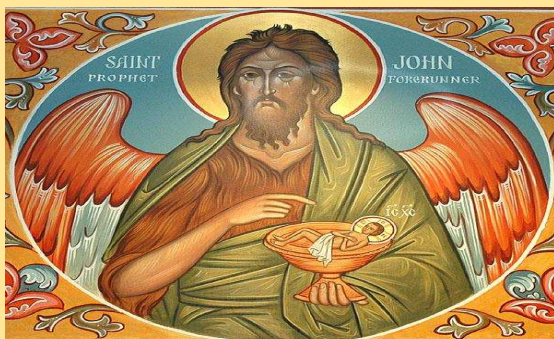
Corpul uman.

SCHELETUL uman este format din 206 oase separate, unite între ele prin diferite articulații. Mărimea, respectiv forma diferitelor oase este determinată de funcția anatomică. Cel mai mare os este femurul, având 50 de centimetri, iar cel mai mic este scarita (2,6 mm), una din oscioarele auditive.

Oasele pot fi împărțite în patru mari grupe.

- oasele lungi sau cilindrice, sunt alungite, ușor curbate, au rolul de a amortiza șocurile, din această categorie fac parte oasele gambei, bratului, degetelor ;
- oasele scurte, (cubice) sunt colțuroase, groase: oasele carpiene și tarsiene;
- oasele neregulate, au forme și dimensiuni variate, formează unele părți ale feței și spatelui ;
- oasele late, coastele, craniul, spata reprezintă scuturi ale organelor vitale.

Peste 500 de mușchi scheletici se atașează de oasele noastre. Mușchii se inseră pe oase prin intermediul prelungirilor numite ligamente. Mușchii și oasele formează împreună cele mai mari sisteme organice ale organismului nostru: sistemul osos și muscular. Scheletul este flexibil datorită articulațiilor care unesc oasele. Coloana vertebrală umană este formată din 26 de oase separate: vertebre; acestea sunt unite prin articulații. Cele mai simple articulații sunt cele în

care o suprafață articulară alunecă peste cealaltă; între rotulă și extremitatea distală a femurului. Capul uman este format din 29 de oase. Neurocraniul este compus din 8 oase; bine sudate, pentru a proteja creierul la acțiunile din exterior. Alte 14 oase intră în formarea feței (craniul visceral); în cele două urechi mai există câte 3 oscioare auditive, iar ultimul os este mandibula. În formarea coloanei vertebrale intra 26 de oase. Cele 7 vertebre cervicale sunt urmate de 12 vertebre dorsale, iar acestea de 5 vertebre lombare late, puternice. Osul sacru, situat între oasele care formează bazinul, este alcătuit din sudarea a 5 vertebre sacrale. Ultima vertebră a coloanei este coccisul format inițial din 4 oase care s-au unit. Oasele care formează toracele sunt în număr de 25. Pe cele două părți sunt aliniate una sub alta 12 perechi de coaste lungi și curbate, în centru fiind situat sternul. Oasele centurii scapulare, ale brațului, antebrațului și mâinii sunt în număr de 64. În centura scapulară de o parte și de alta sunt situate câte o claviculă și o spată. Brațul este format dintr-un os, iar antebrațul din două oase lungi: humerus radius și ulna. Centura pelvină și piciorul sunt formate din 62 de oase. Osul pereche al centurii pelvine, împreună cu osul sacru al coloanei vertebrale formează bazinul. De aici în jos urmează femurul, rotula, tibia și fibula. Osul viu este de culoare cenușie, fiind acoperit de o membrană rezistentă - periost prin care patrund vasele sangvine și nervii destinați oaselor. Deși oasele par a fi compacte, în realitate sunt pline de mici cavități.

MUȘCHII corpului uman se grupează în trei clase:

- mușchii scheletici, adică mușchii striati, care se fixează pe schelet, fiind controlați de creier și împreună cu oasele pe care se fixează cu tendoane, sunt responsabili de orice mișcare.
- mușchii netezi, rolul lor este realizarea mișcărilor involuntare ale organelor interne
- mușchiul cardiac.

Mușchii scheletici (mușchii striati) se găsesc în întregul corp uman din creștet până în picioare. Mușchii scheletici sunt compuși din fibre musculare, alcătuite la rândul lor din filamente; fibrele musculare se grupează în mănunchiuri mai mari numite miofibrile. Mușchii se fixează pe oase cu ajutorul unui tendon. Capacitatea noastră de a ne mișca, de a sta stabil în picioare este

datorată interacțiunii bune dintre mușchii scheletici și schelet.

SÂNGELE este purtătorul vieții din organism. Circulând prin arborele circulator, alimentează fiecare celulă vie din organism cu substanțele nutritive necesare fiecăreia. Sângele are și rolul de a curăța deșeurile, transportă substanțele inutile, bioxidul de carbon, care rezultă din arderea substanțelor nutritive. Sângele circulă în organism printr-un circuit închis de vase sanguine. Acestea se pot clasifica în artere (care

duc sângele de la inimă la capilare), vene (care duc sângele de la capilare spre inimă) și capilare. Anticorpii sunt proteine produse de sistemul imunitar, pentru neutralizarea antigenelor. Globulele roșii se produc în măduva hematogenă, durata lor de viață fiind de 3-4 luni. Este o cantitate uriașă încât organismul trebuie să distrugă în fiecare secundă 5 milioane de globule roșii. Scăderea numărului de globule roșii și a altor celule duce la anemie, pentru producerea hemoglobinei este nevoie și de fier. Globulele albe (leucocitele) sunt produse tot de măduva osoasă. Există două tipuri principale: granulocitele și limfocitele.

Simion Roxana
Clasa a X-a B

Dezvoltarea durabilă

"Prin urmare, pot spune că pământul aparține fiecărei generații pe durata existenței sale, care i se cuvine pe deplin și în întregime, nici o generație nu poate face datorii mai mari decât pot fi plătite pe durata propriei existențe"- Thomas Jefferson, 6 Septembrie , 1789

Discuțiile de la care s-a ajuns la dezvoltarea durabilă au pornit la începutul anilor 70. În 1972, Conferința privind Mediul care a avut loc la Stockholm a pus pentru prima dată în mod serios problema deteriorării mediului înconjurător în urma activităților umane, ceea ce pune în pericol însuși viitorul omenirii. În 1983, își începe activitatea *Comisia Mondială pentru Mediu și Dezvoltare (WCED)*, condusă de *Gro Bruntland*, după o rezoluție adoptată de *Adunarea Generală a Națiunilor Unite*.

Conceptul de dezvoltare durabilă a fost elaborat de Comisia Mondială asupra Mediului și Dezvoltării din 1987 (Comisia Brundtland). Aceasta a dat o definiție extrem de sugestivă termenului, afirmând că rolul dezvoltării durabile este de "a răspunde nevoilor actuale fără a compromite șansa generațiilor viitoare de a-și satisface propriile nevoi". În esență, dezvoltarea durabilă presupune o abordare integrată a așa-numitului "triunghi magic": creștere economică, protecția mediului, coeziune socială.

Durabilitatea pleacă de la ideea că activitățile umane sunt dependente de mediul înconjurător

și de resurse. **Sănătatea, siguranța socială și stabilitatea economică** a societății sunt esențiale în definirea calității vieții. Totodată, Raportul admitea că dezvoltarea economică nu poate fi oprită, dar că strategiile trebuie schimbate astfel încât să se potrivească cu limitate ecologice oferite de mediul înconjurător și de resursele planetei. În finalul raportului, comisia susținea necesitatea organizării unei conferințe internaționale asupra dezvoltării durabile.

Astfel, în 1992, are loc la Rio de Janeiro „*Summit-ul Pământului*”, la care au participat reprezentanți din aproximativ 170 de state. În urma întâlnirii, au fost adoptate mai multe convenții, referitoare la schimbările de climă (reducerea emisiilor de metan și dioxid de carbon), diversitatea biologică (conservarea speciilor) și stoparea defrișărilor masive. De asemenea, s-a stabilit un plan de susținere a dezvoltării durabile, Agenda 21.

La 10 ani de la Conferința de la Rio, în 2002, a avut loc, la Johannesburg, *Summitul privind dezvoltarea durabilă*.

La 10 ani de la Conferința de la Rio, în 2002, a avut loc, la Johannesburg, *Summitul privind dezvoltarea durabilă*.

Ce puteți face voi?

Fiecare dintre noi, conștient sau nu, putem contribui la dezvoltarea durabilă. De fapt, putem spune că avem o gândire durabilă atunci când aruncăm deșeurile din plastic sau hârtie în locurile special amenajate.

Izolați-vă casa !!

Economisiți apa și resursele energetice!!

Mergeți mai mult pe jos, cu bicicleta sau folosiți mijloacele de transport în comun!!

Renunțați la fumat!!

La nivel industrial, lucrurile s-au mișcat mult mai repede. Astfel, multe fabrici folosesc deșeuri drept combustibil, iar în anumite localități se încearcă implementarea unor sisteme de încălzire casnică pe bază arderii deșeurilor. Companiile sunt primele care au conștientizat importanța economică (dar și ecologică) a recuperării și refolosirii deșeurilor.

Combustibilii alternativi – *soluție ecologică propusă de industria cimentului*

O soluție pentru această problemă a apărut în urmă cu 30 de ani, când, pe plan internațional au început să fie utilizați combustibilii alternativi, pe bază de deșeuri cu potențial caloric ridicat.

Tipuri de combustibili alternativi folosiți:

Anvelopele uzate
Uleiuri uzate și solvenți
Deșeuri petroliere
Rumeguș impregnat cu uleiuri, lacuri,
vopseli sau deșeuri petroliere
Deșeuri lemnoase.

Cel mai important avantaj al folosirii acestor combustibili constă în faptul că sunt economisite cantități semnificative de combustibili fosili, adică de resurse naturale neregenerabile. Totodată se reduc și emisiile de gaze de seră.

Un alt beneficiu adus comunității este că sunt valorificate și eliminate complet deșeuri generate de alte industrii și activități (industria petrolieră, auto, agricultura, silvicultura, deșeuri municipale).
semnificative de combustibili fosili, adică de resurse naturale neregenerabile. Totodată se reduc și emisiile de gaze de seră.

Un alt beneficiu adus comunității este că sunt valorificate și eliminate complet deșeuri generate

de alte industrii și activități (industria petrolieră, auto, agricultura, silvicultura, deșeuri municipale).

"Cuvântul durabil (de susținere) are rădăcini în limba latină, subțenir însemnând *a stăvili/reține* sau *a sprijini de jos*. O comunitate trebuie să fie sprijinită de jos-de către locuitorii actuali și viitori. Unele locuri, prin combinarea specifică a caracteristicilor fizice, culturale și poate spirituale, inspiră oamenii să aibă grijă de comunitatea lor. Acestea sunt locurile în care durabilitatea are cele mai mari șanse de existență (menținere) - Muscoe Martin, "A Sustainable Community Profile," from Places, Winter 1995.

Pentru că am început cu un citat dintr-un mare om politic american, aș vrea să închei cu bine cunoscuta frază, pusă în gura marelui moldovean Ștefan cel Mare de către Barbu Ștefănescu Delavrancea în "Apus de soare":

"Țineți minte cuvintele lui Ștefan cel Mare...că Moldova n-a fost a strămoșilor mei, n-a fost a mea și nu e a voastră, ci a urmașilor vostri în veacul vecilor".

Prof. Maria Zamfirescu

Concurs epistolar cu tema: "Imaginează-ți că ești un copac ce trăiește în pădure. Scrie o scrisoare către cineva, explicându-i de ce este important să protejăm pădurile."

Ție, Omule

În tradiția populară românească "Gura de rai" este un loc benefic, de odihnă și refăcere, situate pe un picior de plai sau o pajiște verde, dar de unde nu pot lipsi Eu, copacul. Mă simt atât de trist, atât de singur, toți preietenii mei cu care am crescut au fost tăiați. Ce absurd e uneori omul în judecata sa! De ce oare ? Am rămas eu, să aștept răsuflatul gerului primăvăratec, să se topească zăpada și gheața. Când mugurii mi se deschid către lumină și căldură, te aștept pe tine, Omule,

acea pace și seninătate absolută. Scrisoarea copacului către omul matur care acționează după bunul plac și numai în interes personal...S.O.S salvați padurea, salvați viitorul omenirii!

Cât am tăcut, ți-am adăpostit strămoșii de cotropitori și ți-am hrănit, ți-am legănat copilăria ta și a părinților tăi.

Nu vrei să-ți legăn și copiii?

Întotdeauna codrul a fost frate cu tine, omule, dar tu ai uitat să fii frate cu codrul.

Dacă nu vei spune stop indiferenței și nu vei căuta sapa bunicii cu care să plantezi puieții de copaci în fiecare primăvară...viața ta se va schimba în rău. Vei distruge oxigenul copiilor, copiilor tăi, prin defrișarea haotică a copacilor. Distrugi fără să-ți pese de echilibrul ecologic, făcând să se înmulțească dezastrele naturale (alunecări de teren, furtuni agresive, inundații).

“Omul inteligent, actual, a început să devină, fără a-și fi propus acest lucru, cel mai mare dușman al plantelor, animalelor și, astfel, al lui însuși.

Poate poți să-ți imaginezi viața fără o plimbare în pădure, fără cântecul păsărilor sau fără plante, dar ai putea să-ți imaginezi o lume fără aer și apă de băut?

Păstrați curată această casă pe care o numim Terra, pentru a oferi tuturor posibilitatea de a trăi într-un mediu curat!

Sugeac Cristina,
Clasa a IX-a E

Albastru, Galben, Verde.

Albastru

Tomberonul de culoare albastră se dedică deșeurilor din hârtie sau carton, adică orice care poate salva un copac! Poate fi vorba de ziare, hârtii de orice tip, ambalaje, cutii de lapte, cutii de suc, cartoane de la aparatura electronică, cutii de cereale sau alte alimente asemănătoare.

Nu trebuie să ne deranjeze dacă un anumit deșeu din carton are parte lui de plastic. Unele ambalaje, se compun în partea superioară din plastic, în special dopul sau sistemul de siguranță și igie-

nă. Cu toate acestea, deșeul va fi considerat în continuare ca aparținând categoriei “hârtie”.

Mai important decât să avem deșeuri perfect descompuse pe categorii este să avem deșeuri curate și uscate. Deșeul curat sună ciudat în urechile unora, însă pentru reciclatori este termen foarte cunoscut și agreat. Dacă un carton de lapte este aruncat în tomberonul pentru hârtie, însă mai conține rest de produs ali-mentar, deșeul respectiv, ba chiar tot tomberonul poate fi considerat infestat. De fapt, simplu, că doar știm cu toții că laptele nu se reciclează! Așa că încercați să goliți cartonul de conținut ali-mentar.

Galben

Culoarea galbenă se referă, când vorbim de colectarea selectivă, la deșeuri care au ca materie primă plasticul sau metalul. De la PET-uri și până la conserve alimentare, toate își găsesc drumul spre reciclare începând din tomberonul galben.

Deșeurile de plastic sunt de obicei ambalaje care ocupă foarte mult volum. Este poate și mai important decât la cutiile de carton ca PET-urile să fie strivite înainte să fie aruncate.

Etichetele din hârtie ce pot să apară pe sticlele de plastic pot fi lăsate la locul lor, pentru că vor fi înlăturate în procesul de sortare secundară.

Tot la “galben” aruncăm și metalul, adică conservele de mâncare, sau dozele de aluminiu.

Verde

Tomberonul verde se adresează sticlelor și borcanelor. Aici vorbim de un tip de material care poate fi reciclat la nesfârșit. Dacă la plastic sau la hârtie scade calitatea după un anumit număr de reciclări, la sticlă procesul poate fi repetat la infinit. Așa că e un deșeu foarte valoros și e foarte important de aceea să fie dus la reciclat.

Borcanul poate fi aruncat și cu capac, la fel sticla cu dop, dacă nu vă este la îndemână să le despărțiți.

În unele țări, sticla se separă inclusive pe culori. În România însă ar fi minunat dacă toți ar arunca sticlele în tomberonul verde.

Ce este interesant însă la sticlă este că din ea se compun ambalaje foarte ușor reutilizabile. Așa că, înainte să duceți un borcan la reciclat, gândiți-vă dacă nu mai puteți să-i mai dați vreo întrebuințare. Pentru ca, și asta rămâne mereu valabil, cea mai practică formă de reciclare este reutilizarea.

Tot ce mai trebuie făcut este să găsești și în casă o metodă pentru colectarea selectivă. Puteți folosi pungi, cutii de carton mai mari, coșuri de gunoi colorate. Hârtii de exemplu pot fi colectate în pungi de hârtie și apoi aruncate cu totul în tomberonul lăstru. Plasticul care devine deșeu poate începe procesul reciclării.

Badea Roxana
Clasa a X-a B

20 Things everyone should know

- 1.What is called a "French kiss" in the English speaking world is known as an "English kiss" in France.
- 2."Almost" is the longest word in the English language with all the letters in alphabetical order.
- 3."Rhythm" is the longest English word without a vowel.
- 4.A cockroach can live several weeks with its head cut off!
5. You can't kill yourself by holding your breath!
- 6.Right handed people live, on average, nine years longer than left-handed people!
- 7.Your ribs move about 5 million times a year, everytime you breathe!
- 8.The first known transfusion of blood was performed as early as 1667, when Jean-Baptiste, transfused two pints of blood from a sheep to a young man !

9.Fingernails grow nearly 4 times faster than toenails!

10.Most dust particles in your house are made from dead skin!

11.*Women* blink nearly twice as much as men.

12.Months that begin on a Sunday will always have a "Friday the 13th."

13.Coca-Cola would be green if colouring weren't added to it.

14.The six official languages of the United Nations are: English, French, Arabic, Chinese, Russian and Spanish.

15.Earth is the only planet not named after a god.

16.Dolphins sleep with one eye open!

17.It is impossible to sneeze with your eyes open!

18.The world's oldest piece of chewing gum is 9000 years old!

19.The longest recorded flight of a chicken is 13 seconds!

20.The average person laughs 10 times a day!

Anul internațional al voluntariatului

Începând cu mai 2008 a avut loc în întreaga Europă o campanie inițiată de Centrul European de Voluntariat în vederea declarării anului 2011 Anul European al Voluntariatului. Anul 2011 va marca aniversarea a 10 ani de la Anul Internațional al Voluntariatului, celebrat în 2001, la inițiativa Organizației Națiunilor Unite.

O Declarație a Parlamentului European prin care se solicită Comisiei Europene, instituția abilitată să ia decizia declarării anului 2011 Anul European al Voluntariatului a fost inițiată de Marian Harkin, parlamentar european irlandez. În data de 15 iulie 2008, Parlamentul Euro-

pean a adoptat cu 454 de semnături declarația respectivă. Apelul era susținut atât de alte instituții europene, cât și de 17 rețele europene de organizații care lucrează cu voluntari.

Simona Vidroiu
Clasa a XII-a E

Obiectivele Anului European al Voluntariatului sunt: crearea unui mediu favorabil și de susținere pentru voluntariat în UE, de sporire a beneficiilor sociale ca urmare a potențialului pe care îl are munca voluntară pentru a promova cetățenia activă și comunicarea interpersonală și pentru a adresa obstacolele existente în acest domeniu; încurajarea organizatorilor de activități de voluntariat în a crește calitatea activităților și în a încuraja dezvoltarea de rețele, mobilitatea, cooperarea și sinergia cu societatea civilă, precum și cea dintre societatea civilă și alte sectoare; recunoașterea activității de voluntariat pentru a încuraja persoanele, companiile și organizațiile bazate pe voluntariat și obținerea recunoașterii voluntariatului la nivelul Uniunii Europene și la nivelul statelor membre; creșterea conștientizării valorii și importanței voluntariatului pentru a încuraja participarea civică în problemele comune ale statelor membre, precum o dezvoltare socială armonioasă și coeziunea socială.

Anul European al Voluntariatului trebuie să ajute voluntarii și organizațiile care implică voluntari de pe tot cuprinsul Europei să se întâlnească și să învețe despre bunele practici din celelalte țări.

Despre vise.

În urmă cu mai bine de 100 de ani, Sigmund Freud spunea că visul este cheia cu care pătrundem în abisurile ființei, în inconștient.

Ce sunt visele?

Interpretările cu privire la motivele pentru care visăm au variat de-a lungul ultimului secol. La fel de mult a variat și importanța dată visului ca fenomen psihic.

Putem vorbi de cel puțin trei mari direcții de

cercetare sau viziuni asupra visurilor.

Prima ar fi că visul n-are o însemnătate aparte: mintea continuă să rămână activă în timpul somnului, iar visele nu sunt decât o manifestare a acestei activități. Imagini stocate de-a lungul zilei apar în vis.

A doua ia în considerare o serie de procese care se petrec în timpul somnului, cum ar fi consolida-

rea memoriei și trage concluzia că visul ar fi expresia acestora.

În fine, a treia direcție de cercetare acordă visului un loc central. Visul este important și e considerat o activitate psihică coerentă, care are un sens.

Ce înseamnă visele?

În concepția psihologiei moderne, descălcirea visului ține în primul rând de contextul individual.

În vis apar imagini și simboluri specifice celui care le visează. Drept urmare doar el poate să descâlcească semnificația a ceea ce a visat.

Un alt fel de răspuns oferă Carl Gustav Jung, care a lucrat o vreme cu Freud dar ale cărui idei s-au desprins treptat de ale acestuia.

După cum afirmă Jung, există și vise cu o semnificație suprapersonală, adică visuri colective, visuri în care sensul trebuie căutat prin analogii cu trecutul.

Toți avem acces la o moștenire ancestrală a unor reprezentări posibile. El numește aceste imagini, aceste reprezentări - arhetipuri.

Sunt simboluri universale care pot fi găsite în

religie, în basme și mituri, iar la nivel individual ele apar în vise.

Percepția

Orice senzație evocă altele, inclusiv variate impresii anterioare, rezultând un fenomen complex denumit percepție. Percepția constă într-o cunoaștere a obiectelor și fenomenelor în integritatea lor și în momentul când ele acționează asupra organelor senzoriale. Spre deosebire de senzație, care redă o însușire izolată a unui obiect, percepția realizează o impresie globală, o cunoaștere a obiectelor în întregime, în unitatea lor reală.

Deși ne furnizează o imagine sintetică, percepția efectuează o mare selecție. De exemplu, nervul optic are o enormă capacitate de transmisie : 400 milioane de biți pe secundă (or, o carte de 500 pagini conține cam 100 milioane de biți!). Dar creierul nu poate asimila mai mult de 100 biți pe secundă. Deci percepția nu constituie o reflectare fotografică fidelă, ea selectează informațiile și le prelucerează. Nu e vorba atât de o reducere, cât de un fel de rezumare a lor. Creierul nostru are o capacitate de rezumare și prelucrare

care întrece cu mult posibilitățile tehnicii contemporane.

Percepția este considerată de filosofi empiriști ca o primă treaptă a cunoașterii. Dar, deși este indisolubil legată de gândire, ea nu constituie o cunoaștere aprofundată. Numai continuarea analizei și comparațiilor permite gândirii să dezvăluie esențialul în spatele aparentelor care ocupă primul plan în cunoașterea perceptivă. În schimb, această cunoaștere elementară este suficientă și foarte necesară pentru reglarea acțiunilor imediate. Fără o percepție clară n-am nimeri clanța ușii, nu ne-am putea înnoada șireturile la pantofi etc.

În percepție, mai intervine și un alt fel de atitudine, atitudinea afectivă: o dispoziție subiectivă a persoanei de a reacționa pozitiv sau negativ față de o situație, persoana ori față de o simplă afirmație. Dacă prezentăm imaginile unor variate obiecte la tahiscop și înregistrăm timpul minim de expunere necesar pentru a fi recunoscute de o persoană, când este flămândă, va recunoaște mult mai repede un aliment decât obiecte fără vreo relație cu mâncarea. În schimb, descifrarea unor cuvinte prezentate la același aparat se face mult mai greu dacă sunt obscene și socante.

Tendințele anului 2011

Alberta Ferretti

A sosit un nou an, cu noi tendințe în moda, arbitrii modei internaționale făcând propuneri din ce în ce mai degajate și mai pline de culoare pentru anul care tocmai a început. Primul lucru care trebuie știut despre tendințele vestimentare

ale noului an este că acestea mizează pe eliberarea corpului feminin de imperativele stilistice ale ultimilor ani (tocuri ultra-înalte, haine ultra-scurte sau ultra-mulate). Vorbim acum de o modă fluidă, care îmbrățișează delicat anatomia feminină și care trimite în același timp la volumele maxi ale curentului hippie din anii '60-'70. Avem astfel o îmbogățire a direcției stilistice retro, inspirate în special din moda anilor '70. Anul 2011 ne propune în continuare

pantaloni evazati, topuri petrecute dupa gat, salopete elegante, rochii/bluze/fuste maxi cu imprimeuri florale/etnice, accesorii XXL din materiale naturale (sandale din panza, bratari si coliere din lemn etc.), precum si piese crosetate ori tricotate. De asemenea, piesele vestimentare realizate din dantela isi continua ascensiunea pe marile podiumuri, in forme mai robuste, inspirate de modelele traditionale (macrameuri, motive realizate cu croseta).

Imprimeurile revin in forta in 2011. In tendinte sunt imprimeurile cu flori si animale care se purtau din plin in anii '70. Indiferent de cati ani ai, daca vrei sa tii cont de tendinte trebuie sa porti haine care au diferite imprimeuri. Atentie

insa, imprimeurile se vor alege cu grija, in functie de tipul tau de silueta.

Femeile mignione ar trebui sa evite imprimeurile prea mari. O geanta sau o esarfa care au imprimate cateva flori dau un plus de modernitate tinutei tale.

Influentele militare raman si ele in tendinte, dar in forme moderate, mai apropiate de vestimentatia feminina a anilor '40. Un articol vestimentar fara varsta, la moda si pe vremea bunicii si in prezent, probabil si peste 50 de ani, trecutul revine pe podium si in 2011. Este promovat in stiluri diverse, intalnim si trecutul

clasice,

, intr-o singura culoare temperata, dar si unele cu imprimeuri indraznete si in culori vii. Indiferent daca este purtat peste pantaloni, rochii sau fuste, un singur lucru este evident: trecutul este o investitie sigura si de durata.

Un ultim trend important al noului an a evoluat din cel al garderobei de budoar (in aceeasi directie a moderatiei), punand in prim-plan vestimentatia lejera de casa, asa-zisa loungewear. Aici intalnim pantaloni si bluze lejere in stil pijama, adesea cu imprimeuri coordonate, precum si rochii

jucause, aflate la limita dintre furou si camasa de noapte.

In ceea ce priveste machiajul, natura pare sa fi fost sursa de inspiratie a make-up artistilor pentru 2011. Mai precis ciresele. Astfel trebuie sa arate buzele tale in sezonul toamna-iarna 2011: pline, rotunjite, senzuale, in culori apetisante si intense. Rujul rosu a mai pierdut din suprema

mație în fața unor tonuri precum fucsia și orange. Cireșele de vară, vișina putredă sau cireșele amare, acestea sunt nuanțele din paleta de rujuri 2011. Pe lângă clasicul roșu și nebunaticul ciclam, portocaliul este cel mai șic detaliu al trendu-

lui de machiaj 2011.

Pentru machiajul ochilor una dintre cele mai noi

tendințe este tendința pastel : roz, albastru, portocaliu , verde, rosu, levantica.

Rezumand, moda din 2011 poate fi caracterizata prin consacrarea principalelor directii stilistice din primavara-vara 2010 si toamna-iarna 2010 , precum si prin orientarea vizibila catre confort, repere din trecut, dar si exuberanta cromatica. Ramane la latitudinea fiecareia dintre noi sa alegem ceea ce consideram ca ne reprezinta cel mai bine dintre toate aceste tendinte.

Stefania Ciocan
Clasa a XII-a E

□□□□□□□□ 2010 – Mobilități individuale

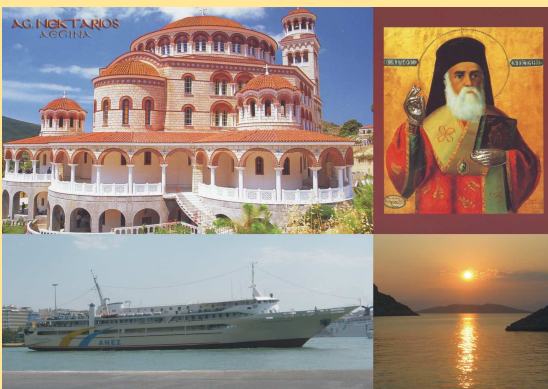
Diseminare curs

GRECIA: Leagănul culturii europene, din antichitate până în prezent.

2. Program: ATENA – INSULA EGHINA

18-24 Iulie 2010

Prin intermediul Agenției Naționale pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale ANPCDEFP (<http://www.anpcdefp.ro>) care gestionează Programul

de Învățare pe Tot Parcursul Vieții (LLP – Lifelong Learning Programme 2007-2013), Subprogramul COMENIUS – Mobilități Individuale – Formare continuă pentru profesori și alte categorii de personal implicate în educație, am obținut

aprobarea și finanțarea de a participa în Grecia, la cursul „Greece: Cradle of the European Culture, from Antiquity up to Recent Times. 2. Program: Athens – Island of Aegina”, organizat de NEOHEL, (<http://www.asteriasbooks.com>), reprezentat de doamna Director Program Evangelia Georgantzi (egeorgan@otenet.gr).

Primele două zile de curs s-au desfășurat în Atena, iar următoarele cinci zile în Insula Eghina.

Au participat 19 profesori veniți din nouă țări: Finlanda, Franța, Islanda, Italia, Lituania, Polonia, România, Spania, Ucraina.

Din România, au fost prezenți profesorii: d-na Vasilescu Eugenia-Lidia – Grupul Școlar „Voievodul Mircea” Târgoviște, d-na Dojană Ionela – Școala cu clasele I-VIII Ulmi, d-na Sârbu Daniela Constanța - Școala cu clasele I-VIII Ulmi, d-na Stanciu Georgeta-Alina, Școala cu clasele I-VIII Nr. 4 Suceava, d-nul Roman Gabriel - Școala cu clasele I-VIII Vlădeni – Botoșani.

Atât cursul, cât și materialele oferite de organizatori ca suport de curs au fost în limba engleză.

Obiectivele cursului au fost:

1. Formarea unui tablou general al istoriei Greciei și civilizației care a înflorit în această zonă europeană;

2. În domeniile: Arheologie – Artă – Științe Umaniste, organizarea excursiilor cu ghid în situri arheologice și la muzee;

3. Educație: vizitarea unor școli din Grecia, făcând schimb de experiență cu profesorii;

4. Pentru Istorie și Folclor s-au prezentat următoarelor teme:

- Elemente istorice ale celor mai importante civilizații care au evoluat în Grecia;
- Influența civilizației grecești în evoluția Europei;
- Morala și obiceiurile ortodoxe;
- Cultura (folclorică) a Mării Egee (arhitectură, olărit, migrații, etică, obiceiuri, sărbători etc.).

5. Lingvistică: învățarea noțiunilor ele-

mentare de limbă neogreacă și a unor expresii simple, uzuale.

6. Introducere în muzica și cântecele grecești – seminar.

7. Învățarea unor dansuri grecești tradiționale – practic.

8. Prezentarea proiectului „ASTERIAS TRAVELS TO GREECE” inițiat

de NEOHEL pentru elevii europeni.

Permanent a avut loc un schimb de idei între participanți, dezvoltându-se legăturile între profesorii din diversele țări europene. Conținutul întregului curs s-a situat la standarde europene.

S-a observat nivelul de pregătire academic al profesorilor în susținerea cursurilor și seminariilor:

- **D-na Georgantzi Evangelia** – Directorul și fondator al centrului de cercetare NEOHEL, coordonator al programelor EU SOCRATES – Programe lingvistice, autor și editor, elenist, a inițiat participanții în lingvistica neogreacă și în literatura elenă, ne-a asistat pe tot parcursul seminarului.

- **D-nul Kostantinos Buraselis** – profesor de istorie la Universitatea din Atena a conferențiat despre istoria Greciei.

- **D-na Katerina Korre** – arheolog, profesor de folclor la Universitatea din Atena, a inițiat o prezentare a diapozitivelor privind folclorul grec.

- **D-na Kapi Panou** – arheolog, profesor la Școala de ghizi, ne-a oferit informații prețioase în toate vizitele la muzee și excursiile organizate

în siturile arheologice.

- **D-na Eleana Raftopoulou** – licențiată în literatură și lingvistică, traducător a numeroase opere literare, specialist în material didactic audio-vizual, a susținut cursul de muzică și cântece grecești, prezentând evoluția instrumentelor muzicale tradiționale grecești, de la liră, harfă, muzică bizantină, până la operă.

În cadrul atelierului de lucru, am realizat Proiectul nr. 1 „**The Blue Team**” (*Tema albastură*), împreună cu colegii: Daniel Romero Chamorro (Spania), Audur Thora Bjorgulfsdottir (Islanda), Yves Guerin (Franța), Balycina Victoria (Ucraina), având ca subiect alcătuirea unei prezentări Power Point în care au fost incluse 20-30 de fotografii făcute de participanți și relevante pentru punctul de vedere al grupului, despre „Grecia în trecut și Grecia azi”. Fotografiiile au fost însoțite de comentarii, așa cum ni s-a cerut de către organizatorul cursului NEOHEL.

Remarc în mod deosebit calitatea cursului, deoarece s-au îmbinat metode și forme didactice foarte variate, tradiționale și moderne – excursii, vizite, pelerinaje, croaziere cu ghid; ateliere de lucru, proiecte, prezentări Power Point, filme video, cursuri tipărite, proiecție de diapozitive, lecții de dans tradițional grec, curs magistral, prelegeri, explicații, conversații, demonstrația prin folosirea hărților și a fotografiilor, audiții muzicale, exerciții, expuneri, observații.

Cursul a răspuns întru totul nevoilor mele profesionale curente, întrucât mi-a oferit posibilitatea să descopăr civilizația greacă antică, schimbările produse și consecințele lor, cultura bizantină și Grecia prezentă, ajutându-mă, prin deschiderea unei serii complexe de abordări a unor teme incluse în lecțiile de la clasă, îmbunătățindu-mi predarea și evaluarea în interesul elevilor.

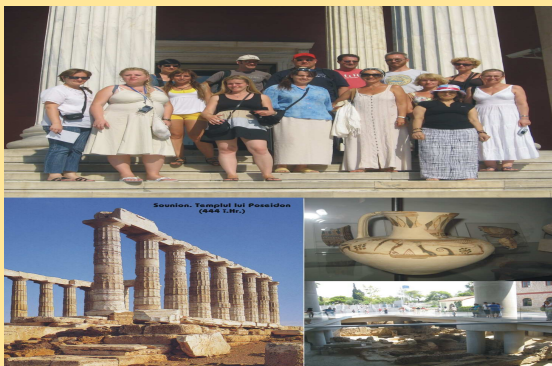
Participanții au primit, la încheierea cursului, câte un Certificat de participare și un Certificat de Mobilitate Europeană.

Excelentă a fost și comunicarea (pe parcursul seminarului/ulterioară) cu Directorul NEOHEL, cât și între cursanți.

Acest curs a avut un impact deosebit în consolidarea dimensiunii europene în activitatea

educativă din școala mea.

Recomand fără nici o rezervă acest curs
pentru colegii mei, profesori de religie ortodoxă.
Conținutul acestei comunicări reprezintă

responsabilitatea exclusivă a autorului.

Profesor Vasilescu Eugenia-Lidia
Grupul Școlar „Voievodul Mircea”
Târgoviște

Our history through painting

Interviu proiect (pictură)

Formularea cerințelor:

- 1). Prezintă-te în câteva cuvinte și
precizează legătura ta cu derularea
Proiectului Multilateral Comenius “Our
history through painting”?

Mă numesc Petre Adina Raluca și sunt
eleva în cadrul liceului “Voievodul Mircea”, în
clasa a X-a A. În legătură cu Proiectul Multilatera
Comenius “Our history through painting” vă pot
spune că sunt una din participanții proiectului,
clasa mea fiind în cadrul acestuia.

Mă numesc Gătej Raluca Andreea, din
clasa a X-a B și sunt implicate în Proiectul
Multilateral Comenius “Our history through
painting”.

- 2). Enumeră câteva dintre activitățile

derulate în cadrul proiectului până în
acest moment.

În cadrul proiectului au avut loc
următoarele activități:
realizarea unor rame cu picturile pictorilor
din proiect;
excursia la București și la Muzeul lui
Grigorescu;
interpretarea picturilor power point pentru
pictorii țărilor partenere.

Câteva activități:
vizionarea unei piese de teatru;
costumarea după picturile lui Nicolae
Grigorescu;
reproduceri după picturile lui Nicolae
Grigorescu;

- 3). Descrie cea mai interesantă activitate la
care ai participat, precizând implicarea
concreta pe care ai avut-o.

Cea mai interesantă activitate la
care am participat a fost realizarea de
rame. La această activitate am realizat șase
rame, fiecare ramă reprezentând cate o
pictură a fiecărui pictor din țările
participante.

Cea mai interesanta activitate la
care am luat parte a fost cea de reproduceri
după picturile lui Nicolae Grigorescu. Eu am
reprodus pictura “Fetița cu basma roșie”.

- 4).Care consideri că este beneficiul principal
pe care ți-l oferă un astfel de proiect ?

Pentru mine, acest proiect, îmi ofera
cunoștiințe noi, legate de pictură,
descoperirea unor noi talente, în acest caz
talentul la desen. Totodată cu aceste
beneficii mai avem și faptul că ne găsim
prieteni noi. Dar cel mai important este că
fiecare participant la proiect la sfârșit poate
spune că a mai scris o filă din cartea vieții pe
care n-o s-o uite.

Acest proiect mi-a dezvoltat
cunoștințele generale din domeniul picturii.
information contained therein.

Arta Japoneză.

Frunză de arțar.

Păsări.

Fluture.

Un copac, o viață.

Podul de la San Martin.

Vara, la țară.

La munte.

Realizate de Sugeac Cristina, Casa a IX-a E

Perle

"Scheletul capului are 12 perechi de coaste..."

"Ce sunt drogurile? Drogurile sunt niste plante pe care le usucă gangsterii si le iau ca pe niste medicamente, care ii amortizează, sa nu-si mai recunoască faptele."

"Pescarul din Lostrita s-a inecat fiindca nu a putut sintetiza oxigenul din apa."

"Verbul este parte de propozitie Care denumeste fiinte fenomenale naturale si obiecte."

"Latina clasica este o limba moarta, care nu se poate vorbi decat in scris."

"In clasa asta majoritatea suntetzi niste plante artificiale."

"Gasca este o rata inalta."

"Vi s-au umflat neuronii de grasime...vedeti ce fac sarbatorile din elevi?"

"Rombul este un patrat intors cu un unghi in sus."

"In China traieste foarte multa lume care mananca o abundenta de orez, se incheie la gat si-a inventat guma de la capatul creionului."

"Rascoala de la Bobilna a inceput pe un deal si s-a terminat in 1438."

Bancuri

La ora de gramatică, se analizează propoziția "Iată, vaca are coadă".

Cum analizează Bulă:

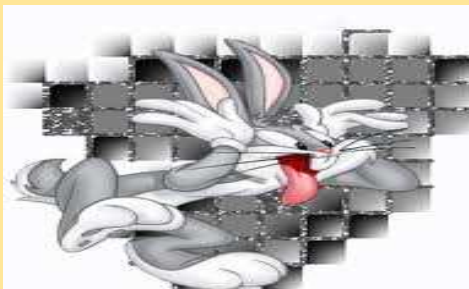
- Iată este subiect pentru că este scris cu literă mare și este început de propoziție. Vaca este atribut pentru că așa îi zice mama fiicei ei. Are este conjuncție pentru că leagă cuvântul vacă de coadă. Coada este predicat pentru că se mișcă.

- De ce a rămas celebru Napoleon? Întreabă profesoara.

- Fiindcă avea o memorie formidabilă, răspunde elevul.

- Poți fi mai clar?

- Da. Pe statuia sa scrie: "Pentru memoria lui Napoleon".

La școală, la ora de fizică, îi întreabă profesoara pe elevi de unde vine curentul. Toată lumea rămâne liniștită, numai Bulă cu mâna pe sus.

Profesoara îl întreabă:

- Spune, Bulă, știi de unde vine curentul?

- Da, din cocină.

- Cum așa, Bulă, din cocină?

- Păi, de fiecare dată când ni se ia curentul, tata spune: "Iar ne-au oprit porcii ăia curentul!"

COLECTIV DE REDACTARE

Director: Prof. Mioara Aldescu

Director adjunct: Prof. Marius Duță

Coordonatori: - Prof. Florina Ungureanu
- Prof. Alexandru Coman

Tehnoredactare: Roxana Simion, clasa a X-a B

Colaboratori:

- Prof. Veronica Oprea
- Prof. Raluca Zamfirescu
- Prof. Maria Zamfirescu
- Prof. Eugenia-Lidia Vasilescu

- Roxana Badea, clasa a X-a B
- Roxana Simion, clasa a X-a B
- Nedelcu Gabriela, clasa a XI-a G
- Gabriela Focseneanu, clasa a X-a C
- Sugeac Cristina, clasa a IX-a E
- Simona Vidroiu, clasa a XII-a E
- Ștefania Ciocan, Clasa a XII-a E

